

Naraviķene

Riebiņu vidusskolas avīze

2012.gada decembris

Vēl klusums dziļš.

Vien gaisā virmo gaidas.

To svētku brīnumu

Mēs ļoti, ļoti gaidām.

(M. Bārbele)

SNIEGAVĪRI no visām klasēm ieradušies uz parādi, lai godam sagaidītu sniegu, salu, Ziemassvētkus un semestra beigas!

biem, pateicībai, pacietībai, labsirdībai un citām labām rakstura īpašībām. Mēs

jām visi kopā, kad katras klases pārstāvis mums to arī pavēstīja. Atliek vien cerēt un novēlēt, lai mūsu apņemšanās Adventa laikā piepildās. Mierpilnu un svētītu visiem Adventa laiku!

Foto: Rita Pudāne

Ir atkal laiks, kad vainagā „svēto” misiju sāk pirmā Adventes svece. Ar šo dienu kristīgā pasaulē sāk Ziemassvētku gaidīšanu. Tomēr neaizmirstam, ka šajā laikā tiek izvērtēts līdz šim paveiktais un nākotnē iecerētais. Šis laiks mūs aicina arī

saprast dzīves galvenās vērtības. Adventu pavadām klusumā, dziļās pārdomās un lūgšanā. Mums ikvienam Adventa laiks saistās ar kaut ko savu.

Arī šogad skolas saime kopā ar direktori Inetu Anspoku, Pieniņu katoļu draudzes priesteri Aigaru Bernānu iededza pirmo svecīti Adventa vainagā. Ar skanīgu dziesmu un kopīgu sadziedāšanos, mūs atbalstīja ģitārspēles pulciņa dalībnieki, skolotājs R. Naglis, skolotāja Ā. Bergmane Sprūdža un vokālā ansambļa meitenes. Paldies viņiem!

Šajā laikā cilvēki īpaši atver savas dvēseles gaišajam –

katrs apņemamies darīt labu, mācamies piedot un saprasties.

Kāda ir skolēnu apņemšanās? To uzzinājam visi kopā, kad katras klases pārstāvis mums to arī pavēstīja. Atliek vien cerēt un novēlēt, lai mūsu apņemšanās Adventa laikā piepildās. Mierpilnu un svētītu visiem Adventa laiku!

Skolotāja Sanita Upeniece

Foto: no skolas arhīva

Savs Dižais stāstnieks

1. decembrī Rīgas Latviešu biedrībā sapulcējās 120 jauno stāstnieku no visiem Latvijas novadiem, kas savu stāstnieka talantu, izteiksmes patiesīgumu un personības šarmu apliecinājuši 14 stāstnieku konkursa *Teci, teci, valodiņa* 2012 pusfinālos. Ļoti jauki, ka šo talantu vidū jau otro gadu pēc kārtas ir arī mūsu skolas 6.klases skolēns **Ernests Zalāns**. Šogad Ernests ieguva godpilsona **Dižā stāstnieka** titulu.

2012. gadā uzmanība tika pievērsta skolēnu un vecāku gadagājuma cilvēku tikšanos organizēšanai, lai veicinātu sarunas par to, ko nozīmē kļūt vecākam un kā vecāki un jaunāki cilvēki var kopīgiem spēkiem uzlabot dzīvi. Visas Eiropas skolas tika aicinātas atvērt savu mācību klašu durvis vecākās paaudzes pārstāvjiem, lai aicinātu uz dialogu starp paaudzēm. Arī mūsu skola iesaistījās šajās aktivitātēs un piedalījās **generations@school projektā**. Jūs taču atceraties izstādi par sportu Riebiņos un tikšanos ar Jāni Belousovu pavasarī, arī šī pasākuma bildes **generations@school Panorāmio grupā**?

Tagad esam saņēmuši Eiropas Komisijas pārstāvja parakstītu sertifikātu, kā arī pateicības un atzinības vārdus par piedalīšanos projektā.

Gribu dalīties ar uzdevumus Daugavpils tumšajās ielās... Visu, visu ko vien varējām, to arī darījām. To pat izstāstīt nevar, cik kolosāls pasākums tas bija un kādas emocijas manī raisīja.

Forums turpinājās divas dienas un arī naktī mēs paspējām iepazīt viens otru, jo spēlējām dažādas interesantas spēles. Esmu priecīga, ka izturēju atlasu un tiku uzaicināta uz šo forumu, esmu pateicīga visiem tā organizatoriem par to, ka šāds pasākums varēja notikt, no mums neko neprasot, vienīgi aktivitāti un radošumu. Paldies

Daugavpilī. Tā nosaukums bija „PAR jauniešiem reģionos: Latgales misija”. Tās bija divas lieliski pavadītas dienas kopā ar jauniem cilvēkiem. Atzišos,

Nepalaist garām!

arī *foršajiem* vadītājiem, kas lika mums smaidīt un smieties ar to kā būs: visas dienas garu jauni cilvēki, no ikdienas atšķirīga vide... Bet es tam piekritu un ne mirkli to nenozēloju. Kopā ar kreatīviem, aktīviem

un vienkārši jaukiem cilvēkiem darbojāties grupās, veicām gan nopietnus, gan arī nenopietnus uzdevumus, risinājām nopietnas problēmas, iestudējām nenopietnus skečus, pildījām dažādus

Es noteikti uzskatu: ja kādam no jums ir iespēja kaut kur iesaistīties, tad dariet to. Pat ja jūs par to neesat pārliecināti – vienalga, tikai uz priekšu. Katra šāda reize sniedz tikai vēl vairāk prieka, iespēju, izaugsmes un jaunu kontaktu. Nekad nepalaidiet garām šīs dzīves dotās iespējas – man šoreiz paveicās, un es tiešām ieguvu ļoti daudz. Pārliecība par to, ka tu vari darīt un attīstīt, ne mirkli nezudīs!

Laura Golubeva

Vidusskolēni no Riebiņiem Daugavpils Universitātē

Karjeras nedēļas ietvaros 27.novembrī mūsu skolas 10.-12. klases skolēni apmeklēja Daugavpils Universitāti. Atvērto durvju dienas „Students dzīvē un spārnos” ietvaros skolēni aktīvi piedalījās piedāvātās nopietnās un ne tik nopietnās aktivitātēs. Bija iespēja noskaidrot, kādas iemaņas ir nepieciešamas dažādu jomu speciālistiem, par kādu profesiju lietpratējiem var kļūt pēc augstskolas absolvēšanas. Uzzinājām, kādas ir studiju un ārpusstudiju iespējas Daugavpils Universitātē. Bija interesanti ceļot pa mācību korpusu, ieskatīties zinātniskajā laboratorijā, tikties ar studentiem, pastrādāt dažādās radošajās darbnīcās. Tika piedāvāta iespēja uzzināt, ko nozīmē studēt, iziet mācību un studiju praksi. Klausījām

mies koncertu, redzējām teātra izrādi.

Apmeklējām izstādi „Pirmie soļi tulkošanā”, kur saņēmām balvas un sertifikātu par piedalīšanos.

Pa divām

stundām uzzinājām daudz jauna, uzzinājām, kas jādara, lai būtu veiksmīgiem nākotnē.

Foto: Vjačeslavs Stepanovs

Sociālo zinību skolotāja Inna Zenovjeva

Atkal viens laika cikls ir apgriezies ap savu asi un tuvojas gada nogale. Kā sagaidīt Jauno gadu, kas sirdīs ir palicis no pagājušā un kādi būs Ziemassvētki? Mūs visus vieno baltā sajūta, jo šos svētkus gribas baltus. Bet ja dabā nebūs tā lemts un šogad gads nebūs balts no abiem galiem! Tad svētku sajūtu kas cilvēkam ir gan dzīves telpa, to tad arī uzburs mūsu pašu domas, uztvere, vēlmes

Manas mājas

radīsim paši. Un sāksim to ar savām mājām, sakārtosim, gan noskaņos radītāja, to mums un sapņi.

Riebiņu vidusskolas 12. klases skolēni dalās ar jums pārdomās par māju izjūtām, cilvēkiem, atmiņām un tradīcijām un novēl skaistus Ziemassvētkus un siltu mājas sajūtu visu gadu!

„Ikvienu laukos nodibināta mājvieta nav tikai ļaužu patvērumš vien, tāpēc ikviena māja nav vienīgi mūra, akmens vai koka mākslīgs kopojs, tā pārvēršas Dieva pirmajā patversmē un tikai no tās viņš iet uz baznīcu,” rakstīja E. Virza „Straumēnos”. Es piekritu rakstniekam un domāju, ka dzīve laukos ir labāka nekā pilsētā, jo tu vari uzvesties brīvi un nevienam netraucēti. (J. Laizāns)

Savās mājās es esmu pavadījis daudz laika un tas ir pilns ar atmiņām. Mājas ir tur, kur tu dzīvo, kur ir tava ģimene, radi, draugi. (G. Gorins)

Gadās tādi brīži, kad gribas savas mājas pamest, bet pēc kāda laika zemapziņa saka, ka mājās ir vislabāk. (Ā. Cakuls)

Manas mājas ir gaišas, omulīgas un saistītas ar atmiņām. Mani vienmēr tur gaida, tāpēc ir silti ap sirdi. Mājas- tā ir vieta, kur atgriezties. (D. Briška)

Ir teiciens, ka nekur nav tik labi kā mājās. Nesenu pati to piedzīvoju, kad biju ārpus Latvijas, no sākuma neskumu, bet nedēļas beigās tomēr mani vilka uz mājām. (A. Catlakša)

Manas bērniņas mājas... Man pietrūkst ziedošo pļavu. Cik ļoti es vēlētos, krēslai metoties, plūkt ziedus un vēlāk tos uzdāvināt savai vecmāmiņai. Atceros siltās vasaras naktis un sienāžu skaļo sīnāšanu, jasmīnu smaržu no liela kupla krūma, kas atradās pie istabas loga. Cik patīkami bija mazgāt kājas un skatīties skaidrajās zvaigžņotajās debesīs un katru reizi no jauna atrast Lielos Greizos ratus! (A. Šmukste)

Bērniņā man patika makšķerēt un peldēties mazajā upītē, tad man tā likās tik liela un dziļa. Rudenī es ar mammu gāju sēņot. Sēņu bija tik daudz, ka es varēju tikai salasīt, bet atnest uz mājām jau bija vajadzīga mammas palīdzība. (A. Viškers)

Man māju izjūtu rada troksnis, balsis. Dažreiz tas rada trauksmi, bet kad mājās ir kluss, pazūd mājas izjūta. Mana māja nekad nav tukša, jo vienmēr kāds ir mājās. Un tas ļoti priecē, jo vienmēr ar kādu var parunāt, dalīties iespaidos. Vēl mājas sajūtu rada manas mammas audzētās puķes, ar tām ir pilna visa māja. (E. Stabulnieks)

Cik sevi atceros, mājas man vienmēr ir bijis kaut kas mīļš un īpašs. Tā ir tāda īpaša pasaule. Es jūtu ēdiena smaržu jau kāpņu telpā. Kad ieeju dzīvoklī, mani priecīgi sagaida mana sunīte. Viņa lec man virsū, kož pirkstos, lai es pietuptos un viņu samīļotu, atnes man savas mantiņas un grib ar mani spēlēties. Tad pienāk mana māmiņa un mani mīļi apskauj, un tad es tiešām jūtos mājās. Tas ir tik labi, kad ir kāds, kurš tevi gaida mājās. (V. Kabare)

Spilgtā atmiņā man ir 2002. gada Ziemassvētku rīts. Mēs nesenu bijām pārcēlušies uz jaunajām mājām, vēl nebijām pieraduši pie tāda klusuma un miera. Visi piecēlāmies ar saules stariem. Rīts bija tik brīnišķīgs, saules stari atspīdēja baltajā sniegā un ārā bija silti un patīkami. (T. Novikova)

Pirms katriem svētkiem es kārtāju māju. Ziemassvētkos es eju pēc eglītes. Agrāk pēc eglītes es gāju ar tēti, mēs izstaigājām visus apkārtnes mežus, bet eglīti atradām savā mežā. Man patīk laiks līdz Ziemassvētkiem, tad sirdī ir tāds satraukums, dāvanas saliktas zem eglītes un mandarīni smaržo pa visu istabu. (I. Kodore)

Vieni no maniem mīļākajiem svētkiem ir Ziemassvētki. Pirms tiem ir miera un labestības sajūta. Man patīk svētku gaidīšana, patīk skaitīt dienas līdz Ziemassvētkiem. Skaistas izjūtas ir gājiens pēc eglītes un tās rotāšana. Vakars pirms Ziemassvētkiem ir pārdomu pilns. Viss tiek sakopts un rotāts. Gatavojam ēdienus un ēdam mandarīnus. Svētki mūsu mājā ir katru gadu, bet izjūtas ir savādākas. Mājās ar ģimeni un radiem rodas kopības un vienotības sajūta. (L. Mazjāne)

Man mājas asociējas ar vecmammās cepto pīrāgu un cepumu smaržu, jo sagaidot svētkus, viņa vienmēr rūpējās par to, lai galds būtu bagātīgi klāts. Radu lokā mēs svinējām ļoti dažādus svētkus, piemēram, Jauno gadu, Ziemassvētkus, Lieldienas. Es ļoti vēlētos, lai pēc kāda laika mēs atkal sapulcētos tikpat lielā cilvēku lokā, kā tas bija manā bērniņā, un man būtu ko stāstīt saviem bērniem par manām mīļajām lauku mājām. (A. Rubļova)

Skolēnu darbos ieskatījās un domas apkopoja latviešu valodas un literatūras skolotāja Irēna Ormane

Tikties, lai bagātinātos mātikā (skolotāja Marija Tara-

sova), 6. klasē dabaszinībās (skolotāja Digna Prodniece). Diskusiju laikā redzē-

tās stundas tika detalizēti analizētas un augstu novērtēta to kvalitāte.

Noslēgumā ori-gami pulciņa skolotāja Alla Solovjova dalī-

jās savā meistarībā, un katrs

Diskusijas pēc demonstrētajām stundām.

Skolotājas Allas darbnīcā.

Inna Kabare, direktora vietniece izglītības jomā

Atklātajās stundās 12., 9.a un 6.klasē.

Turpinot sadarbību ar Viļānu vidussko-

lu, 12. decembrī Riebiņu vidusskolā bija organizētas atklātās stundas un diskusijas Riebiņu novada un Viļānu vidusskolas dabaszinātņu skolotājiem. Ciemiņi, apskatot Riebiņu vidusskolas gadagrāmatas, iepazīs ar viesis atmiņai par mūsu mūsu skolas dzīvi.

Pēc tam visi devās uz atklātajām stundām: gatavoto eglīti.

12.klasē ķīmijā (skolotāja Jeļena Saulīte), 9.a klasē mate-

Foto: Rita Pudāne

Plānojam darbību 2013.gadam

UNESCO Asociēto skolu projekta (UNESCO ASP) 2012. - 2015. gadā dalībsskolu vidū ir arī mūsu skola.

14. decembrī UNESCO ASP skolu direktori un projekta skolu koordinatori pulcējās Ādažu Brīvā Valdorfa skolā, kur notika UNESCO Asociēto skolu projekta ievadseminārs. Semināra atklāšanā UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas ģenerālsēkretāra p.i. Baiba Moļņika vēlēja ikvienai projekta skolai izstarot gaismu. Tad skolu direktori parakstīja līgumus par skolu dalību UNESCO Asociēto skolu projektā, un visi klātesošie klausījās UNESCO Asociēto skolu projekta ģenerālkoordinatores Līvijas Saldari video apsveikumu. Tajā tika uzsvērts, ka ASP dalībsskolas ir kā pulsa mērītājs, kas jutīgi reaģē uz visu, kas notiek pasaulē, un rūpējas, lai viss jaunais ienāktu skolās. Viņa arī uzsvēra, ka ASP skolām ir vairāk iespēju veidot sadarbību ar citām skolām, meklēt jaunas pieejas izglītībā, dalīties pieredzē.

Tālāk ekspertu vadībā tika gūts ieskaits trīs projekta virzienos. Prieks un lepnums par to, ka arī mums bija iespēja dalīties pieredzē, iepazīstināt ar labās prakses piemēriem, darboties UNESCO ASP 2008. - 2011. gadā. Tāpat kā iepriekš arī nākamajos trīs gados mūsu darbības virziens būs saistīts ar nemateriālā mantojuma apgušanu.

Pasākuma otrajā daļā tika sagatavots skolu rīcības plāna uzdevums 2013. gadam. Semināra noslēgumā izskanēja muzikāls sveiciens no Ādažu Brīvās Valdorfa skolas orķestra.

Diskusijas nerimst arī pārtraukumos. Mūsu skolas direktore (vidū) sarunā ar Kultūrizglītības un nemateriālā mantojuma centra direktora vietnieci Signi Pujāti (no labās).

Foto: Rita Pudāne

Skolas direktore Ineta Anspoka paraksta līgumu par skolas dalību UNESCO ASP.

Darbs grupās: rīcības plāna uzdevuma izstrādāšana.

100 dienas skolā

13. decembris 1.klasei bija īpaša diena—viņi svinēja "100 dienas skolā". Šajos svētkos mazajiem jāparāda, ko viņi ie iemācījušies, jāpierāda, ka ir cienīgi būt par skolēniem.

Lai nopelnītu un iegūtu savu skolēna apliecību. 1.klases skolēniem bija jātiek

galā ar dažādiem uzdevumiem, kurus viņiem bija sagatavojuši ceļojošie klauni (Elīza, Lāsma un Uldis no 9.a klases).

Bērni dziedāja dziesmas, dejoja ritmikas stundās iemācītās dejas, demonstrēja savas zināšanas arī dažādu mācību priekšmetu (latviešu valodas, matemātikas, dabas

zinību) apguvē. Izrādās, ka pirmā klase prot dzejoli par alfabētu, atšķir gājputnus no nometniekiem, zina, kā sauc putnus atpazīst dažādas figūras, māk veikt dažādus uzdevumus ar pulksteņi, kā arī vēl daudz ko citu.

Ciemos pie mazajiem gaviļņiem ar sarūpētiem pārsteigumiem bija ieradusies arī 2., 3., 4. un 12. klases skolēni. Skolas direktore pasniedz skolēna apliecības.

Bez šaubām, pasākums nenotiktu bez klases audzinātājas un skolotājas Anitas Randares, kas ik dienu palīdz un mudina 1.klasi apgūt ko jaunu, kļūt arvien gudrākiem un prasmīgākiem.

Elīza Kabakova, 9.a klases skolniece

14. decembrī skolas sporta zālī ieskandināja jautri smieklī, uzmundrinājumu saucieni un uzvaras gaviles. Klāt bija sporta pasākums programmas „Skolas auglis” ietvaros 1.-4. klašu skolēniem „Kas tie tādi draiskuliņi?”.

Ierastās bumbas un sporta inventāru nomainīja dažādas dabas veltes - kastaģi, zīles, burkāni, kartupeļi, sīpoli, pupas, ķiploki un

citi produkti. Visas komandas bija gana labas un izcīnīja dažādus

titulus. 4.klase tika atzīta par **ātrāko** klasi, 3.klase par **veiklāko**, 2.klase par **sirsnīgāko** un 1.klase par **godīgāko** klasi.

Skolotāja Skaidrīte Vulāne

ZIEMASSVĒTKUS GAIDOT

Māļie rūķi!

Liels paldies, ka sagādājat tik skaistu pārsteigumu—atvedāt eglīti uz skolu. Tā vēl nekad nebija bijis!

Tiesa gan jautājumi, ko uzdeva rūķis Rolands bija pagrūti, bet tiklīdz jau galā tikām.

Bet izteiktie sapņi, rotājot eglīti, noteikti piepildīsies!

Mums patika arī dziedāt "Reiz mežā dzima eglīte". Arī mēs neesam ar pliku roku ņemami—protam šo dziesmiņu divās valodās.

Ceram, ka mūsu direktores dāvētās piparkūkas jums garšoja. Gaidīsim atkal nākošgad.

Vēlreiz paldies jums, rūķi Roland, Fredi, Imant, Māri, Juri, Pēteri!

Riebiņu vidusskolas saime

P.S. Par vizināšanos esam sajūsmā.

EGLE IENĀK SKOLĀ

ZIEMASSVĒTKUS GAIDOT

Cik jauki, ka Ziemassvētki ir dāvanu laiks! Kad vēstules Ziemassvētku vecītim jau uzrakstītas, labie darbi uzskaitīti, varam padomāt arī par to, kā iepriecināt citus.

SASILDI SIRDĪ!

Īsi pirms Adventa laika skolā izziņojām akciju "Sasildi sirdi!", kuras laikā aicinājām adīt siltas zeķes vecajiem ļaudīm Gailišu sociālās aprūpes centrā "Rušona".

Zinot, ka šobrīd tur ir 34 cilvēki, mazliet baidījāmies, vai atradīsies tik daudz čaklu adītāju un varēsīm apdāvināt visus pansionāta iemītniekus.

"Rudenājos" 20.decembrī.

Lūk, cik mēs esam noadījuši!

Ziemassvētki tiešām ir brīnumu laiks, un šo brīnumu šoreiz sagādāja mūsu skolēni, skolotāji, darbinieki, vecāki—visi, kuri atsaucās šim aicinājumam. Visi kopā izadījām 68 zeķu un cimdu pārus un varējām iepriecināt ne tikai vecos ļaudis "Rušonā", bet arī Galēnu "Rudenājos".

Silvija Avotiņa

Sociālās aprūpes centrā "Rušona" 27.decembrī.

RŪKU SKRĒJIENS

Finišs.

Lai noskaidrotu draudzīgāko klases kolektīvu, kā arī neparasti jautri un veselīgi nosvinētu I semestra noslēgumu 5.–12.klašu kolektīvi tika aicināti uz "Draudzīgāko rūķu skrējieni pēc piparkūkas". Rūķi tiešām bija ļoti draudzīgi, un nemaz nenācās tik viegli noskaidrot labākos. Taču jebkurā gadījumā ieguvēji bija visi, jo lielisks noskaņojums, sārti vaigi, laba sabiedrība, svaigs gaiss, tēja un piparkūkas tika katram.

Tiesneši un līdzjutēji.

Draudzīgo rūķu kopbilde.

Pie lielā tējas katla.

ZIEMASSVĒTKUS GAIDOT

Ik gadus I semestra pēdējā dienā rīkojam labdarības tirdziņu.

ZIEMASSVĒTKU TIRDZIŅŠ

Izņēmums nebija arī šogad.

Te varēja iegādāties gan dāvanas svētkiem, gan ikdienai. Prieks, ka mūsu skolā tagad darbojas SMU. Meitenes ļoti iepriecināja tirdziņa apmeklētājus ar saviem izstrādājumiem. Paldies arī "Sīļukalna Gundegām" par kvalitatīvajiem un interesantajiem darinājumiem.

Skolotājas Skaidrītes pārziņā keramikas studijas izstrādā-

Savu preci piedāvā SMU "Origami darbnīca" meitenes.

Pārdevēju lomā labi iejutušās arī skolotājas Ārija un Aleksandra.

BALTAIS RĪTS

FOTOREPORTĀŽA

Tradicionālā direktores uzruna

SMU meitenes.

Vārds parlamentam.

Koncerts ar "Patriotiem LG"

Vārds Evelīnai Visockai.

Pie mums ciemojās arī bijušie darbinieki.

Labākie un vislabākie.

Foto: Laura Golubeva un Rita Pudāne.